

TURISTI KA ZONA SEMENIKA

joi, 07 aprilie 2016

Putni e, gdje god se nalaziš, ako želiš da si odmoriš dušu i pamet približi se prirodi, da vidiš njezin sjaj. Do i u Nacionalni park „Semenic-Cheile Cara_ului“ da otkriješ mesta gdje možes prona i samoga sebe!

Rije

„Semenic’’ naziv je za planinu, rijeku, odmaralište i vrstu cvije a. Kad opisujem ovu planinu, više mi se svi a nazvati je „planinom cvjetnim imenom“. Najvažnija jedinica tog brdovitog kraja poznata je kao „srce turizma“ cjelokupnog Banata. A, sami Banat je u Rumunjskoj poznat kao „ elo“!

Ne

zna se to no odakle dolazi taj naziv, ali sam nedavno pronašla u jednoj staroj legendi da je vrsto povezan s izgledom rumunjske karte. Naime, karta Rumunjske sli na je malo i debeloj ribici, iji trbuš stoji u Dunavu a rep u Crnom moru, dok se „glava’’ te ribice nalazi u Banatu.

Zahvaljuju i

prekrasnim krajolicima iz arije Semenička, „Secu’’ „Trei ape’’ „Valiug-Crivaia’’ i „Semenic’’ ovo podru je može u bilo kojoj sezoni postati velika atrakcija za turiste. Svako odmaralište iz podnožja Semenička skriva ponešto posebno za svakog od nas. Ne velim to slu ajno jer, doista, doživijela sam ar tih mesta na svakom svojem izletu.

Šteta

bi bila da sam sva ta odmarališta posjetila u samo jednom danu. Izgubila bih priliku da se svakom odmaralištu posebno radujem. Stoga sam se odluila da, skupa s mojim prijateljima, posjetimo svako odmaralište zaredom.

Prva

naša stanka postala je odmaralište „Secu’’.

„Secu’’

poznat i pod nazivom „^ura’’ nalazi se na prili noj visini od priliike 320 metara. Prvoga svibnja 1971. godine, odmaralište „Secu’’ proglašeno je turisti kim naseljem radi ljestvica u blizini jezera s istim nazivom. Nešto više o povijesti ovog krajolika doznala sam raspitaju i se naokol, razgovaraju i s ljudima koji su mi izgledali da znaju ponešto o prošlosti ovog odmarališta.

Najviše o toj prošlosti, o razvitu

odmarališta ili o raznoraznim „legendama“ vezane uz jezero koje kruže ak i u današne vrijeme me u turistima doznala sam od gospodina Emila Dascila, ovjek koji je svojom radnom snagom potpomogao u podizanju brana ovog jezera. Radovi na tom umjetnim jezeru zapoeli su 1961. godine i završili sredinom 1963. Kako bi se skrojio put ovome jezeru moral se žrtvovati jedno itavo seosko naselje. Naselje Târnova imalo je tada otprilike dvadeset doma instava i jednu drvenu crkvicu koje su bile potopljene, dok su stanovnici bili prisiljeni preseliti na neko drugo mjesto. Današnja Târnova sagra ena je na brdovitom podruju, na mjestu gdje su stari Târnovljani imali posjede, salaše ili livade.

Dubina

umjetnog jezera dostiže 25 metara, ovisno o stupnju punjenja vodom, a prvotna mu svrha nije turizam ili rekreacija, kao što bi to izgledalo na prvom pogledu, već opskrbljivanje vodom grada Rijeke.

Tijekom

dana krenuli smo u etniju duž jedne stare želježničke pruge koja vodi prema novome naselju Secu. Nekada su tom prugom gonile prve riječke parne lokomotive: Resicza, Bogsan i Hungaria. Dužina ove trase je 12 kilometara, njome su se nekada prenosila drva i ugljen.

Vratila

sam se ovim mjestima i u jesen. Vrijeme, naravno, nije više bilo pogodno za kupanje u jezeru, međutim dobra je bila prilika za još jednu etniju. Mogu vam svjedočiti da krajolik ne gubi svoju ljepotu ni u ovo doba. Tada rascvjetali afračani razveseljuju po zemlji rasprostireni bakreni tepih od lica; a.

Osmijeh tih prekrasnih plavih cvijeća i vazda
je prilika za slavlje u jesenskim danima.

I,

zaista, ljepota ovog krajolika potaknula nam je interes da ga ponovno i ponovno posjetimo.

Maria Calina